

[Hagen Hagensen]

ren i, at hvis det eftergives, er det lig med en gave. Vil det ske efter en 5-årig periode, eller hvornår vil dette ske? Jeg må bede om, at ministeren vil drage omsorg for, at der bliver givet klare regler for disse forhold.

Det bevislige tilbagebetalingskrav skal man jo nok også opholde sig en del ved, men som sagt vil jeg bede om, at ministeren drager omsorg for, at der kommer mere klare regler på området, bl.a. med hensyn til løbetidens længde og rentefriheden, end de regler og den orientering, der er givet fra statskattedirektoratets side.

Nymann (FP):

Så vidt jeg husker, var der et problem med Sømandsforbundet under en strejke, hvor forbundet lånte sine medlemmer visse beløb, netop som hr. Hagen Hagensen sagde, på meget fordelagtige vilkår. Jeg kommer til at tænke på, om man virkelig ligefrem kan begynde at finansiere sine børn på samme måde ved at sige: det, du låner af mig, er bare langt løbende lån, så er de gratis. Der vil da være kolossale muligheder inden for hele dette lånebegreb, og derfor mener jeg, at hvis der ikke virkelig gøres noget for at få dette klaret op, kan det blive en lavine inden for skattelovgivning.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Som det allerede fremgår af det svar, jeg har afgivet, er de oplysninger, som er tilgængeligt mig via statskattedirektoratet, at man har grund til at betragte de lånearrangementer, som er etableret, som reelle lånearrangementer, og dermed har jeg også forstået, at der ikke er nogen uenighed mellem hr. Hagen Hagensen og mig om, hvordan disse arrangementer skattemæssigt skal behandles. Her er reglerne for så vidt klare.

Men det, der er bekymrende – og det er vel også det, der ligger i hr. Nymanns supplerende spørgsmål – er, at lånearrangementerne skal få en sådan karakter, at de i realiteten ikke, skal vi sige dækker over et faktisk forhold, og det er jo en konkret ligningsmæssig vurdering, der her må lægges til grund. Der foreligger i hvert fald ikke for mig oplysninger om, at man ikke vil være i stand til at magte denne opgave, og derfor finder jeg heller ikke nogen særlig grund til at foretage mig noget på nuværende tidspunkt. Jeg har

grund til at antage, at man følger disse arrangementer ganske nøje og behandler dem i overensstemmelse med de regler, der gælder.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg kan ikke erklære mig helt tilfreds med ministerens svar, for nok skal man betragte – og det forstår jeg man gør – låneaftalen som værende reel, men hvis man låner rentefrit ud med en løbetid, der er uendelig mange år, hvis man ikke kan komme tilbage før efter en meget, meget lang periode og begære pengene tilbage, hvis man så overhovedet kan få dem, er der så egentlig tale om et reelt låneforhold? Det vil også være ugørligt for skattemyndighederne at følge dette i årevis også under hensyntagen til, at der flyttes meget, og hvad ved jeg. Det tror jeg ikke man kan klare.

Jeg tror nemlig, man må spørge: kan andre så også give sig til at låne ud på de samme vilkår, lade være med at forlange renter og sige: jeg skal først have pengene tilbage om 20 år, om 30 år, eller hvornår det nu er, uden at det har nogen som helst skattemæssig effekt? Hvis det er tilfældet, må jeg også mene, at man må tage reglerne op, som jeg nævnte før, både om den beregnede familierente og om renten af hovedaktionærlån. Alle disse forhold må så tages op.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Når hr. Hagen Hagensen anvender formuleringen »uendelig langt åremål«, må jeg sige, at jeg har meget svært ved at forestille mig, at ligningsmyndighederne vil acceptere noget sådant, men nu ved jeg jo ikke, hvad hr. Hagen Hagensen lægger i formuleringen »uendelig langt åremål«. Jeg går ud fra, at der konkret anlægges en vurdering af, om der er tale om et reelt lånearrangement eller ikke, og det er grundlaget for den skattemæssige behandling.

Og så vil jeg kun føje til på baggrund af de bemærkninger, hr. Hagen Hagensen i øvrigt gjorde: jeg tror da ikke, det er ukendt, inden for familieforhold i hvert fald, at der ydes rentefrie lån mellem familiemedlemmer. Det tror jeg har været almindeligt kendt endda i mange år, og de behandles naturligvis skattemæssigt helt på linje med det forhold, som vi her taler om.